

با یک بیوگرافی از خودتان شروع کنید؟

عبدالله رضایی نژاد، متولد سال ۱۳۴۹ هشم، تامله و دو فرزند پسر به نامهای متین و ماهان دارم. مثل خیلی از ایرانی‌ها، به دلیل علاقه وافری که به فوتبال داشتم، در سنین نوجوانی و جوانی این رشته ورزشی را انتخاب کردم و در ادامه هم دو سال لیست فوتبال تیم‌های بزرگ شهرستان را گذراندم. در کنار فوتبال، تحصیلی را هم ادامه دادم و در مقطع کارشناسی در رشته مهندسی عمران فارغ‌التحصیل شدم.

گفت و گو با همکار نفتی و ملی پوش سابق فوتسال:

از چه زمانی فوتبال را شروع کردید؟

از زمان کودکی و نوجوانی که کوه پس کوچها و فوتبال توپ پلاستیکی فوتبال را شروع کردم. رفته رفته با توجه به این علاقه‌ای که به این ورزش داشتم، به سمت بازی های خانگی کشیده شدم. سپس با تیم فوتبال خانه جوانان باقر شهر که خودم

صنعت نفت، ظرفیت بالایی برای درخشش در فوتسال دارد

آن را تشکیل داده بودم. در مسابقات شهری شرکت کردم. در واقع این آغاز فوتبال حرفه‌ای من بود و بعد از آن در تیم‌های باشگاهی مثل بانک ملی، عقاب دارایی، انتقام، بسجج الف و ... در باشگاه‌های تهران بازی می‌کردند. عضو شدم.

و بعد به یکبار از فوتبال به فوتسال روی آوردید؟

اگر خاطراتمان باشد، در اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰ در ایام ماه مبارک رمضان که مسابقات فوتسال تعطیل می‌شد، اغلب فوتسال‌بست‌ها در مسابقات جام رمضان شرکت می‌کردند. من هم با توجه به این شرایط، یکی از فوتسال‌بست‌هایی بودم که در جام رمضان شرکت می‌کردم و بعد از چند سال حضور در این رقابت‌ها و علاقه‌ای که به فوتسال پیدا کردم، به جای فوتبال این رشته را به صورت حرفه‌ای و باشگاهی ادامه دادم.

چرا فوتسال را ادامه ندادید، یعنی فقط علاقه داشت یا دلایل دیگری هم وجود داشت؟

اگر بخواهم اعتراف کنم، باید بگویم که پیشمان هستم و مطمئنم اگر الان به عقب برگردم، قلم‌ها به دلیل مختلف مثل جدایت بیشتر یا حتی بحث مالی، فوتبال را انتخاب نمی‌کردم البته باید این را هم اضافه کنم که من با قدرمندی فوتسال در آسیا جذب نفت شدم که از این بابت متشوق فوتسال هستم.

چند سال فوتسال بازی کردید و در چه تیم‌هایی بودید؟

بعد از بازی در جام رمضان، از سال ۱۳۷۵ به‌طور رسمی و از زمانی که لیگ فوتسال دایر و راه‌اندازی شد، تا پایان دوران ورزشی، حدوداً اگر اشتباه نکنم، تا سال ۱۳۸۲ فوتسال بازی کردم.

به عضویت تیم ملی هم در آمدید؟

بعد از بازی‌هایی که در جام رمضان و سپس

لیگ انجام دادم، به تیم ملی دعوت شدم.

چند ایرانی با شما هم‌تیم بازی کردند، از شما یاد دارید؟

در مسابقات آسیایی سال ۱۹۹۹ در مالزی با تیم ملی ایران قهرمان آسیا شدم. مسابقات داخلی، مثل باشگاه‌های تهران و نیز لیگ برتر، با تیم‌های استقلال، انتقام و راه‌آهن به مقام قهرمانی رسیدم. در مسابقات کشوری با تیم منتخب تهران و در مسابقات کنسولی کارگران کشور هم با تیم تهران قهرمان شدم. یک دوره هم با تیم محور سازمان ایران خودرو به قهرمانی دست یافتیم؛ البته در فوتبال و فوتسال عناوین دیگری هم دارم.

از چه زمانی وارد نفت شدید؟ و در این سال‌ها چه سمت‌هایی داشتید؟

از سال ۱۳۸۲ در طرح جذب قهرمانان ملی به استخدام شرکت ملی نفت درآمدم. با توجه به اینکه یک ورزشکار بودم، در امور ورزش شرکت ملی نفت و در واحد همگانی و اجرایی شروع به کار کردم و تاکنون هم در امور ورزش

و تربیت‌بندی شرکت ملی نفت مشغول به کار هستم؛ البته طی این سال‌ها، در سمت‌های مختلفی مثل مدیر کمیته هیات فوتسال و مدیر هیات ورزش‌های همگانی مشغول به کار بودم.

بعنوان یک فوتسال‌تسلطی ملی و نیز

در همان سال‌های ابتدای ورودم به نفت، کلاس‌های تئوری و عملی فوتسال را برای تیم‌های فوتبال کارکنان و هم‌فرزندان، اما متأسفانه این کلاس‌ها ادامه‌دار نبود. سپس در معنای مربی در تیم‌های یاد شده مشغول آموزش فرزندان نفتی شدم و بعد هم به مدت سه سال مربی تیم فوتسال آینده‌ای نفت تهران بودم. به‌غیر از این در آینده‌های مختلف نیز بعنوان بازیکن و مربی در تیم‌های گوناگون فوتسال شرکت ملی نفت در رده پایه و کارکنان و پیشگامان حضور داشتم و نیز به‌عنوان مربی در تیم‌های فوتبال موفق شدم با تیم‌های مختلفی قهرمان المپیاد فرزندان و نایب‌قهرمان مسابقات فوتسال

المپیاد پیشگامان شوم.

فکر می‌کنید نفت پتانسیل حضور در فوتسال را داشته و دارد؟

در ابتدای استخدامم در شرکت ملی نفت، ۱۰۰ درصد توانایی این را داشتم که حداقل ۳ به صورت هم‌زمان در مسابقات داشته باشم؛ چون بازیکنان خیلی خوبی که همه ملی پوش بودند را جذب کرده بودم؛ مثل کاظمی، آشتکار، معینی، قهرمانی، بری، آذر، محمدی، عبدالله نژاد، مولایی... اما نمی‌دانم به چه دلیلی این موقع نمی‌داری نکرند؛ ولی در حال حاضر فکر می‌کنم بتوانند تیمی قوی و قدرتمندی داشته باشند؛ چون ظرفیت حضور قدرتمندی در فوتبال نفتی را دارند؛ هر چند که هم اکنون تیم ملی جغرافی‌ها از لیگ برتر در حضور دارد با تیم فوتسال نفت امیدیه که در لیگ دسته یک حضور دارد. فکر می‌کنم باید بیشتر به فوتسال اهمیت بدهند و تیم‌های نفتی را حمایت کنند؛ چون در بخش آقایان و بانوان نفت از ظرفیت بالایی برخوردار است.

آیا می‌توان از میان فرزندان نفتی به فوتسال گرایش بیشتری داشت؟

به هر طریقی که می‌تواند، در مقطعی، مربی تیم فوتسال آینده‌ای نفت تهران در مسابقات آسیایی و دو مسابقه بین‌المللی فوتبال ساحلی تحت نظارت مربی به عنوان مربی به عهده‌اشتم. بعد از هدایت نفتی‌ها هم هدایت تیم فوتسال نفتی باقر شهر را در مسابقات آسیایی تهران و لیگ دسته دوم کشور به عهده‌اشتم.

چه توصیه‌ای به همکاران نفتی برای ورزش کردن دارید؟

ورزش سببی است با سلامت جسم و روح. حلاً حتماً و لزوماً نباید شما به صورت حرفه‌ای ورزش کنید؛ بلکه می‌توانید برای داشتن روحیه‌ای شاد و بدنی سالم، روزانه بین ۲۰ دقیقه تا یک ساعت ورزش کنید. مثل پیاده‌روی و تمرین‌های هوازی یا ورزش کردن در داخل خانه. شما وقتی سالم و نشاط باشید، بهتر کار می‌کنید.

در حال حاضر در نفت چه سمتی دارید و مشغول به چه کاری هستید؟

در باشگاه نفت پتروشهر بعنوان کارشناس برنامه‌ریزی ورزش همگانی مشغول به کار هستم؛ اما به دلیلی شرایط کرونا فعالیت ورزشی حضوری امکانپذیر نیست به همین دلیل سعی داریم برنامه‌های آقایان، کارکنان

سر مربی تیم فوتبال نفت و گاز گیسران: مدعی صعود به لیگ دسته یک هستیم

سر مربی تیم فوتبال نفت و گاز گیسران می‌گوید: با تمام قدرت و وسایل هجومی، به مصاف تمام حرفه‌ای‌ها می‌رویم و مطمئن‌باشم که به هیچ حرفه‌ای در گیسران پاسخ نخواهیم داد. جهانبخش جعفری، سر مربی تیم فوتبال نفت و گاز گیسران در گفت و گوئی کوتاه با مشعل در خصوص وضعیت این تیم گفت: متأسفانه ۲۸ ساعت سفر طرمان‌سازان ما توسط تاراش‌نشین‌ها و به دلیل خشکی نیمه اول به حرف واگذار کردیم. اما رفته رفته صاحب توپ و میدان شدیم. اگر کمی خوش شانس بودیم، بازی را به نسولی می‌ساختیم.

به گفته او، با پس از بازگشت به گیسران، روز روز تیم و بازیکنان استراحت دادیم و سپس با آغاز نیم‌نهایی شروع به رگباری کردیم. ما تفاوت دیدار با سیس‌رود را در آزمون کردیم و با استفاده شدن تمام بازیکنان به اردو آماده‌دهی‌ها بعدی هستیم. جعفری تأکید کرد: در تمام فترت به مصاف تمام تیم‌های روم و معتدل تمام تیم‌ها، بازی سراسر هجومی به نمایش می‌گذاریم. بخصوص اینکه در خانه به تیم هیچ باج

را به ورزش کردن در خانه نرغیب کنیم.

صحبت از مربیگری کردید. بازی کردن سخت‌تر است یا مربیگری؟

صحبت از مربیگری کردید. بازی کردن سخت‌تر است یا مربیگری؟

بله‌ها، چون در مقطعی، مربی تیم فوتسال آینده‌ای نفت تهران در مسابقات آسیایی و دو مسابقه بین‌المللی فوتبال ساحلی تحت نظارت مربی به عنوان مربی به عهده‌اشتم. بعد از هدایت نفتی‌ها هم هدایت تیم فوتسال نفتی باقر شهر را در مسابقات آسیایی تهران و لیگ دسته دوم کشور به عهده‌اشتم.

چه توصیه‌ای به همکاران نفتی برای ورزش کردن دارید؟

ورزش سببی است با سلامت جسم و روح. حلاً حتماً و لزوماً نباید شما به صورت حرفه‌ای ورزش کنید؛ بلکه می‌توانید برای داشتن روحیه‌ای شاد و بدنی سالم، روزانه بین ۲۰ دقیقه تا یک ساعت ورزش کنید. مثل پیاده‌روی و تمرین‌های هوازی یا ورزش کردن در داخل خانه. شما وقتی سالم و نشاط باشید، بهتر کار می‌کنید.

در حال حاضر در نفت چه سمتی دارید و مشغول به چه کاری هستید؟

در باشگاه نفت پتروشهر بعنوان کارشناس برنامه‌ریزی ورزش همگانی مشغول به کار هستم؛ اما به دلیلی شرایط کرونا فعالیت ورزشی حضوری امکانپذیر نیست به همین دلیل سعی داریم برنامه‌های آقایان، کارکنان

